

Oblidat arquitecte Monguió

Podria tractar-se del pernil de gla més exquisit del mercat o, també, de l'acrònim de la manifestació més multitudinària de la història de Catalunya. Res de tot això. El 10J que en aquesta ocasió vull figurar respon al fet que exactament avui, 10 de juliol del 2015, es compleixen 150 anys del naixement de l'arquitecte Pau Monguió Segura (Tarragona, 1865 - Barcelona, 1956).

Si aquest aniversari passa desapercbut serà perquè la possibilitat de celebrar l'efemèride ens agafa amb el peu canviat, amb les arquitectes

gona, la seva ciutat natal, sembla que la romanitat, els castellans i els dos mil disset perspectives de Jocs Mediterranis ho acaparen tot, i aquí, llevat d'alguns maóferits -disculpeu el neologisme- ningú no es despenja. El cert és que si Tortosa es decidís a presumir d'arquitectura modernista ho hauria d'agrair, majoritàriament, a aquest talentós professional que ens ha proporcionat alguns dels BCIL més qualificats i més justificats del nostre catàleg de béns. De Monguió podem gaudir highlights tan enlluernadors com la casa Camós (1903), casa Segarra

seu primogènit -qui també seria tècnic municipal de Tortosa- fundava una nissaga d'arquitectes que ja va per la quarta generació i que esdevé, sens dubte, el millor memorial per a aquest artista: un incansable creador amb obra ben present al museu si tenim en compte que el seu edifici totèmic, l'escorxador municipal (1905-1908), es rehabilita com a Museu de Tortosa (2012). Es tracta d'un emocionant edifici

modernista, pensat a consciència, amb una definitiva reelaboració tipològica que mitigava les preocupacions higienístiques d'aquell tombant de segle i amb una magnificència que arribava a tots els racons transcendint la seva funció original. Precisament, des d'aquest antic temple de la higiene pecuària, neguitosos agents culturals venim gestant la que, ara per ara, sembla ser l'única cita per honrar aquest pos-

Antoni López Daufí
Arquitecte
Vocal de cultura del COAC-Ebre

tergat arquitecte i de la qual en parlarem la propera tardor si el 27-S i els idus d'octubre ens són propicis. Fins llavors, feu servir aquest exordi reivindicatiu com a pindola per a combatre la vigent situació d'oblit.

El cert és que si Tortosa es decidís a presumir d'arquitectura modernista ho hauria d'agrair, majoritàriament, a aquest talentós professional que ens ha proporcionat alguns dels BCIL més qualificats i més justificats del nostre catàleg de béns

des o amb la desídia pels núvols, però aquest artesà de l'Arquitectura mereix certa atenció, si més no, un recordatori a la premsa de la localitat on va exercir d'arquitecte municipal en dos etapes (1901-08 i 1921-23). Juntament amb les seues estadies professionals als consistoris de Tarragona i Terol, Monguió completa un meritori triplet d'actuacions municipals que gairebé repetiria al llarg dels anys. D'entrada, s'ha de dir que, l'any 1902, Terol ja va tirar la casa -modernista- per la finestra quan va dedicar dotze mesos a festejar la centenària empremta de llum que el Modernisme deixà a la població, principalment deguda al seu màxim representant: Pau Monguió. A la ciutat del mudèjar, dels Amants i de Dinópolis és on l'obra monguioniana rep un major reconeixement i on aquest funcionari compromès amb l'interès comú ha assolit la consideració social. I és que allà han convertit el modernisme arquitectònic en la imatge de marca de la ciutat mitjançant una acurada gestió de la qual en podrien prendre nota els nostres professionals del turisme cultural. A Tarra-

(1907), casa Fontanet (1908), casa Piñana (1923) o tan inexplorats com els xalets Pallarés (1907) i Arasa (1922). Malgrat tot, ni de bon tros la seva figura és tan popular com la d'un Puig i Cadafalch, estricte contemporani seu i homenatjat fins l'esgotament, probablement més per la seva trajectòria política que no pas per la seva producció arquitectònica. Fins a quin punt la dedicació dels arquitectes a la política convencional els assegura el favor social? Quina significació cultural acostumem donar els vius a les gestes dels morts? Per a quan un espai arquitectònic dedicat a l'insigne Monguió? Qüestions com aquestes em venien al pensament mentre descendia del llac nou del parc municipal de Tortosa per la dolça escalinata, projectada per Monguió Segura l'any 1921, encaixada entre infreqüents volutes modernistes que han fet embadalar al mateix Arnau Puig, respectat crític i sociòleg de l'art català.

La vinculació de Monguió amb Tortosa fou constant al llarg del seu devenir professional i, també, a nivell familiar. Amb el naixement del

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ, INDÚSTRIA I NAVEGACIÓ DE TORTOSA

SISTEMA NACIONAL DE GARANTÍA JUVENIL

Si reuneixes aquestes característiques i vols que la **CAMBRA DE COMERÇ DE TORTOSA** t'orienti i ajudi amb el programa de formació i inserció laboral, adreça't a:

C. Cervantes, 7 de 43500 Tortosa,
Tel. 977 441 537, E-mail: tortosa@cambratortosa.com

